

TÉZISGYŰJTEMÉNY

Nagy-Béni Alexandra

Visual variations of violence

**The metonymic framing of violence in the featured images of online news
about Africa**

című Ph.D. értekezéséhez

Témavezető:

Benczes Réka, DSc

Egyetemi tanár

Kommunikáció- és Médiatudomány Tanszék

TÉZISGYŰJTEMÉNY

Nagy-Béni Alexandra

Visual variations of violence

**The metonymic framing of violence in the featured images of online news
about Africa**

Témavezető:

Benczes Réka, DSc

Egyetemi tanár

Budapest
2023

© Nagy-Béni Alexandra

Tartalomjegyzék

I.	Kutatási előzmények és a téma indoklása	1
II.	A felhasznált módszerek	7
III.	Az értekezés eredményei	12
IV.	Főbb hivatkozások	16
V.	A témakörrel kapcsolatos saját publikációk	19

I. Kutatási előzmények és a téma indoklása

Az egyazon témáról szóló különböző hírek gyakran változatos perspektívákat kínálnak: egy bizonyos típusú erőszakról írt cikk kiemelheti az elkövető szerepét a cselekményben, míg egy másik az áldozatok szenvedéseit mutatja be, a harmadik pedig az erőszak szélesebb körű következményeire összpontosít. A kommunikáció- és médiakutatásban ezeket a különböző nézőpontokat „kereteknek” nevezik, amelyek a hírmédiában felhasználva többféleképpen képesek befolyásolni az olvasók véleményét. Jelen dolgozat egy, az erőszakról szóló hírek nyitóképeinek metonimikus kapcsolatokon keresztüli keretezésének hatékony detektálására kialakított módszert mutat be.

A disszertáció egyik kulcsfogalma a metonímia, melynek jelentése a kognitív nyelvészeti hagyományban gyökerezik. A metonímia, az egyik legelterjedtebb kognitív és kulturális folyamat (Kövecses, 2006), és olyan viszonyra utal, amely helyettesítésen alapszik: X áll Y helyett (Kövecses & Radden, 1998; Radden & Kövecses, 1999). A „jó fej” kifejezésben a „fej” az egész embert jelöli, tehát az embert egyetlen fizikai tulajdonság helyettesíti: a fej. Ezek a helyettesítésen alapuló kapcsolatok nyelvhasználatunkban mindennaposak, értelmezésük pedig automatikus.

A minket körülvevő összetett világban, amelyben nem lehet minden apró részletre odafigyelni, a metonimikus gondolkodás leegyszerűsíti a mentális feldolgozást, mivel lehetővé teszi, hogy az adott szituációban a legrelevánsabb és legelérhetőbb részletre koncentráljunk, és ezen keresztül eljuthassunk a teljes fogalomig (Kashanizadeh & Forceville, 2020). A retorikai funkció, amely a metonímiáknak éppen ezen a tulajdonságán alapszik, hogy egy adott jelenség bizonyos jellemzőit kiemelik, míg másokat háttérbe szorítanak, hatékony keretező eszközzé teszi a metonímiát. A *keret* és a *keretezés* fogalma nagyon termékenynek bizonyul, hiszen a szociológiától a kognitív nyelvészetig és a médiatudományig több tudományterület is használja ezt a kifejezést. Bár a kognitív nyelvészeti értelmezés nem elhanyagolható, jelen értekezés a keretezést a *médiakeretezés* értelmében használja, ahogyan azt a médiatudományi diskurzus javasolja.

A leggyakrabban idézett definícióra támaszkodva keretezni annyit jelent, hogy „az észlelt valóság egyes aspektusait kiválasztjuk és kiemeljük a kommunikáló szövegben oly módon, hogy elősegítünk egy adott problémameghatározást, ok-okozati értelmezést, morális értékelést és/ vagy kezelési javaslatot” (Entman, 1993, p. 52). Egy sajnálatosan aktuális példát említve, a

vezető magyar hírportálok egyfajta katonai kereten keresztül mutatják be az orosz-ukrán háborút, hangsúlyozva az elkövetők, vagyis főként katonák szerepét (Nagy-Béni & Szabó, 2023). A probléma meghatározása az elkövetők cselekedeteinek tükrében történik, ami sok kárt és szenvedést okoz (ok-okozati értelmezés), ami azt sugallja, hogy ezeket az erőszakos cselekményeket el kell ítélni (morális értékelés), és be kell szüntetni. Ez a példa rávilágít arra a sokrétű jelentésre, amely abból fakad, hogy az észlelt valóság akár egy elemét is kiemeljük. Ezek a folyamatok állnak a keretezélmélet középpontjában.

Annak ellenére, hogy a kutatók egyetértenek abban, hogy a kereteket gyakran figuratív nyelvtípusok, például metaforák és metonímiák közvetítik az események sajátos értelmezését kínáló szövegekben (Charteris-Black, 2004; Catalano & Waugh, 2013; Burgers, Konijn & Steen, 2016; Catalano & Musolff, 2019), még nem kínáltak definíciót arra vonatkozóan, hogy mit értünk *metonimikus keretezés* alatt. Ez a kutatási rés még nyilvánvalóbb a vizuális metonímiák szakirodalmában.

Forceville már 2009-ben felhívta a figyelmet arra, hogy a nonverbális metonímiák vizsgálata alkalmasabb a benne rejlő erejük és az árnyalt, észrevétlen hatásuk feltárására, mint a verbális társaik elemzése. Bár a (verbális) metonímia mindenütt jelenvalósága logikusan magába foglalja a nonverbális megnyilvánulások gyakori előfordulását, a vizuális metonímiák eddig háttérbe szorultak a verbális megfelelőik mögött (Benczes, 2019).

Ez nem jelenti azt, hogy egyáltalán ne lenne diskurzus a vizuális metonímiákról, sőt, ez a diskurzus egyre aktívabbá válik. A vizuális metonímiák egyik legproduktívabb „területe” a reklámok világa (ld. Qui, 2013; Pérez-Sobrino, 2016; Kashanizadeh & Forceville, 2020; Chatti, 2022; Hidalgo-Downing & O’Dowd, 2023). A vizuális metonímiákat más tanulmányok gyerekkönyvekben (Guijarro, 2019; Puspitasari, 2022) és politikai kampányokban (Goehring, Renegar & Puhl, 2017; Benczes, 2019; Tasić & Stamenković, 2022) azonosították. A nehézség inkább a vizuális metonímiák azonosításának pontos lépéseiből fakad, mivel a szerzők nem kínálnak sok részletet az elemzés és azonosítás folyamatáról és szempontjairól.

Felismerve ezt a hiányosságot, Chatti (2022) például adaptálta a Šorm és Steen (2018) által javasolt Visual Metaphor Identification Procedure-t (VisMip ~ vizuális metafora azonosítási eljárás), hogy alkalmazható legyen a vizuális metonímiákon, de az eredmény egy homályos lépésekből álló lista, amely a metonímiákat egy vizuális elemként kezeli egyéb vizuális elemek mellett. Hidalgo-Downing és O’Dowd (2023) egy ad-hoc annotációs eljárást dolgoztak ki,

amely többek között vizuális metonímiák azonosítására is alkalmas és bár átlátható, a reklámok területén vizsgálódik, így nem volt adaptálható jelen kutatás esetében a műfaji különbségek miatt.

A hírműfaj képeiben (vagyis hírképekben) vizuális metonímiákat azonosító publikációkat vizsgálva (melyekben a hírműfaj mint a kutatás kommunikatív kontextusa jelenik meg, ld. Catalano & Waugh, 2013; Catalano & Musolff, 2019; Vezovnik & Šarić, 2020) megállapítható, hogy a módszertani megoldások homályosak, mert az elemzés és azonosítás folyamatát és szempontjait nem tárgyalják. Mindez arra enged következtetni, hogy aki a vizuális metonímiák elemzésének szenteli magát, az nehéz útra lép. Tóth (2017) szerint implicit jellegük miatt a metonímiák azonosítása sokkal kevésbé egyértelmű, mint például a metaforák azonosítása. Összességében az online hírek nyitóképeiben azonosítható vizuális metonímiák elemzése céljából szükség volt egy saját protokoll felállítására, amely figyelembe veszi ezt a módszertani hiányosságot.

A módszertani hiányosság mellett fontos kiemelni egy másik hiányosságot is, mégpedig azt, hogy bár az említett tanulmányok mind azt sugallják, hogy a vizuális metonímiák hatékony keretező eszközök, a vizuális metonimikus keretezést még nem definiálták. A disszertáció erre a hiányosságra reflektál az alábbi definícióval is, amely a kognitív nyelvészeti hagyomány metonímiakoncepciójára és a médiatudományi hagyomány keretezés-koncepciójára támaszkodik:

A vizuális metonimikus keretezés az észlelt valóság egyes aspektusainak vizuális kiemelése és hangsúlyozása azáltal, hogy egy közvetítőfogalmat, amely mentális hozzáférést biztosít egy másik célfogalomhoz ugyanazon a fogalmi kereten (idealizált kognitív modellen)¹ belül, előtérbe helyez, azzal a céllal, hogy értelmezési mintákat biztosítson és/vagy egy eseményt, helyzetet pozicionáljon kommunikációs kontextusban.

A disszertáció a vizuális metonimikus keretezésben rejlő elméleti és módszertani potenciált vizsgálja a hírműfaj, pontosabban az Afrikáról szóló erőszakos hírek tükrében. A választott téma, az erőszak, úgy definiálható, mint „szándékos, nemkívánatos, nem feltétlenül szükséges és káros viselkedés” (Hamby, 2017, p. 168). Az erőszak és a negativitás a legmaradandóbb

¹ Az *idealizált kognitív modell* (IKM) kifejezést a *fogalmi keret* szinonimájaként használok, amely a világról való tudásunk strukturált mentális reprezentációjára utal (Kövecses és Benczes, 2010).

hírértékek közé tartozik, így az erőszak és a hírműfaj közötti kapcsolat elválaszthatatlannak tűnik (Harcup & O'Neill, 2001; Bednarek & Caple, 2017; Hall, 1973/2019).

A kutatás fókuszát adó, így a kidolgozott elemzési keretrendszer tesztelését lehetővé tevő eset Afrikához és az afrikai hírekhez kapcsolódik. A kontinens hosszú ideig a fejletlenség, az egzotikum, a szegénység, az instabilitás, az éhezés és az erőszak keretein keresztül jelent meg a nyugati híradásokban (Hawk, 1992; Mengara, 2001; Tsikata, 2014; Bunce, 2015). Az elmúlt évtized óta azonban több kutató új narratívát vél felfedezni az Afrikáról szóló hírekben, amely pozitívabb keretekre épít (Nothias, 2014; Ojo, 2014, Obijiofor & MacKinnon, 2016; Zhang & Matingwina, 2016; Bunce, 2017). Annak ellenére, hogy az úgynevezett „változó narratíva” több tanulmányban is visszaköszön, bizonyos keretek és témák stabilnak és stagnálóknak tűnnek. Az egyik ilyen domináns és visszatérő téma a hírekben az erőszak.

Az erőszak metonimikus keretezésének vizsgálatát az Afrikáról szóló online hírek nyitóképein két kutatási kérdés vezérli. Az első kutatási kérdés abból indul ki, hogy az erőszak mindig összetett esemény, ezért az események sorozata a Komplex esemény idealizált kognitív modell (IKM) metonímiáin keresztül értelmezhető.²

RQ1: Mely RÉSZESEMÉNYEK kerülnek előtérbe a nyitóképekben az erőszak mint KOMPLEX ESEMÉNY vizuális megjelenítésére?³

A metonimikus modellek egyik alapfeltevése, hogy a kategória egyes tagjai kiemelkedőbbek, mint mások. A Komplex esemény IKM-et illetően a Radden és Kövecses (1999) által bevezetett KEZDETI VAGY VÉGSŐ A KÖZÉPSŐ FELETT elv kimondja, hogy a kezdeti vagy a végső fázis fontosabbnak tekinthető, mint a középső fázis. Ezen túlmenően, amikor az erőszakos cselekményekről van szó a hírekben, fontos megjegyezni, hogy a mintában szereplő híroldalak, azaz a BBC és a CNN szerkesztői irányelvei kimondják, hogy az erőszak explicit ábrázolása csak a legindokoltabb esetekben lehetséges. Mivel egy erőszakos cselekmény explicit része a Komplex esemény IKM középső fázisához köthető, a következő hipotézis fogalmazható meg.

H1: A KEZDETI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT és a VÉGSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímiák gyakoribbak az erőszak vizuális

² Az IKM-ek neveit Kövecses & Radden (1998) és Radden & Kövecses (1999) alapján nagybetűvel kezdve írjuk.

³ A fogalmi metaforákat és metonímiákat a kognitív nyelvészet hagyományainak megfelelően kiskapitálissal formázzuk (Kövecses, 2005).

ábrázolásában, mint a KÖZPONTI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímia.

A második kutatási kérdés azon alapul, hogy az erőszak nem csak egy komplex esemény, hanem pontosabban egy komplex cselekvés, ezért az erőszak vizuális megjelenítése a Cselekvés IKM metonimikus kapcsolatain keresztül érhető meg a legjobban.

RQ2: A Cselekvés IKM mely metonimikus kapcsolatai kerülnek előtérbe az erőszak különböző típusainak vizuális megjelenítésére?

Radden és Kövecses (1999) összegyűjtötte azokat az elveket, amelyek a metonímia alapértelmezett eseteiben szabályozzák a közvetítőfogalom és a célfogalom kiválasztását. Az egyik ilyen alapelv kimondja, hogy emberközpontú világunk sajátosságai tükröződnek nyelvünkben és gondolkodásunkban, ami az EMBERI A NEM EMBERI FELETT elvet eredményezi. Továbbá, hírértékűnek számítanak azok az események, amelyeknek „emberi” arcuk van. Bednarek és Caple (2017) ezt a jelenséget a megszemélyesítés hírértékének nevezi, amely a vizuális elemeknél éppolyan fontos, mint a szöveges elemeknél. Mindebből az következik, hogy a második kutatási kérdést egy antropocentrikus eredményt feltételező hipotézis egészíti ki.

H2: Az erőszak típusától függetlenül a CSELEKVŐ A CSELEKVÉS HELYETT és az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolatok gyakoribbak, mint az ESZKÖZ A CSELEKVÉS HELYETT, EREDMÉNY A CSELEKVÉS HELYETT és a CSELEKVÉS HELYE A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolatok az erőszak vizuális ábrázolásában.

Összességében a disszertáció célkitűzései három fő szempont mentén foglalhatók össze. Az első cél megfogalmazásához szükséges magát a kutatást a tudományos diskurzuson belül elhelyezni. Jelen disszertáció kommunikáció- és médiatudományi háttérből íródott. Bár a megközelítés sokat merít a kognitív nyelvészet eszközeiből és fogalmaiból, fontos leszögezni, hogy a dolgozat szerzője nem kognitív nyelvész. Ezért az eredményeket elsősorban médiatudományi szempontból értelmezi, nem szorítva háttérbe a kognitív nyelvészeti szempontokat.

Ebből következik, hogy a disszertáció első fő célja a kognitív nyelvészeti eszközök és fogalmak kompatibilitásának és produktív alkalmazhatóságának kiemelése a médiatudományi kutatásokban. Egészen pontosan a dolgozat a fogalmi metafora- és metonímiaelmélet

(Conceptual Metaphor and Metonymy Theory, CMMT) fogalmait és eszköztárát használja a vizuális online médiában történő keretezés megértéséhez. A folyamat során a következő részcélok lettek kitűzve:

- a metonimikus keretezés meghatározása,
- a vizuális metonimikus keretezés meghatározása,
- annak feltárása, hogy a közvetítőfogalmat meghatározó és ezáltal gondolkodásunkat és nyelvhasználatunkat befolyásoló elvek vizuálisan tetten érhetőek-e, és
- egy olyan elemzési keretrendszer felállítása, amely lehetővé teszi az Erőszak IKM alkalmazását (a Cselekvés IKM és a Komplex esemény IKM által motiválva).

A kutatás tehát a kognitív nyelvészet, a vizuális kommunikáció és a médiakeretezés metszéspontjában helyezkedik el, és általános célja a vizuális metonímia kutatásának kihívásaira való reflektálás.

Következésképpen a disszertáció második fő célja, hogy elméleti és gyakorlati szinten egyaránt gazdagítsa a vizuális metonímia szakirodalmát. Elméleti szempontból a disszertáció további érvényességet kíván tulajdonítani a vizuális metonímiák fontosságának, gyakorlati szempontból pedig módszertanilag kívánja támogatni az ilyen kutatásokat. A disszertáció ambiciózus célja egy olyan elemzési keretrendszer felállítása, amely a metonimikus kapcsolatok feltárásán keresztül segít bármely erőszakos cselekmény vizuális reprezentációjának vizsgálatában.

A harmadik fő cél a modellben rejlő lehetőségek tesztelése, kritikai értékelése és bemutatása. Ennek érdekében az erőszakos események ábrázolásában fellelhető helyettesítések elemzését afrikai mintán végeztem el. A választást az indokolja, hogy az Afrika híradásokban való ábrázolásával foglalkozó szakirodalomból kiderül, hogy a kontinens történelmileg összefonódott az erőszakkal. Ily módon ez egy megfelelő esettanulmány, amely lehetővé tette a fenti célok elérését. Ugyanakkor fontos hangsúlyozni, hogy a vázolt megközelítés és módszer túlmutat ezen a konkrét eseten, mivel alkalmazható bármely erőszakos esemény vizuális reprezentációjának vizsgálatában. Az erőszakra szóló hírek pedig mindig is központi szerepet játszottak a mindennapi hírfolyamban, ami garantálja a kutatás relevanciáját.

II. A felhasznált módszerek

A kutatási kérdések megválaszolása és a hipotézisek vizsgálata érdekében metonímián alapuló képelemzést végeztem a mintavételezett cikkek nyitóképein. Tekintettel arra, hogy a dolgozat egy jelenséget kíván megérteni egy valós kontextusban, a kutatás megközelítése kvalitatív.

A képek elemzését megelőzte a cikkek kategorizálása az erőszak típusa alapján, mint például emberölés, szexuális visszaélés stb. Ezután a képeket két szempontból vizsgáltam: egyrészt az események szekvencialitására összpontosítva a Komplex esemény IKM segítségével, másrészt az erőszak metonimikus összefüggéseit feltárva a Cselekvés IKM alapján. Az elemzés tehát a következő lépéseket követte:

- 1) Az elemzési egységek kategorizálása az erőszak típusa alapján.
- 2) A nyitóképek metonímián alapuló elemzése:
 - a. Szekvencialitás: a Komplex esemény IKM metonímiáinak azonosítása, amelyek a következőket foglalták magukban:
 - KEZDETI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT: olyan képek, amelyek vagy tette kész elkövetőket, vagy áldozatokat ábrázolnak az erőszakos cselekmény előtti állapotukban,
 - KÖZÉPSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT: olyan képek, amelyek cselekvés közben levő szereplőket ábrázolják,
 - VÉGSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT: az erőszakos cselekmények utóhatásait, például sérült embereket vagy romokat ábrázoló képek.
 - b. Relacionalitás: a Cselekvés IKM metonimikus kapcsolatainak azonosítása, amelyek a következők voltak:
 - CSELEKVŐ A CSELEKVÉS HELYETT: erőszakos cselekmények elkövetőit, például gyilkosokat vagy katonákat ábrázoló képek,
 - ESZKÖZ A CSELEKVÉS HELYETT: olyan eszközt ábrázoló képek, amelyet segítségként lehet használni egy erőszakos cselekmény elkövetéséhez, például fegyvereket,

- ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT⁴: az erőszakos cselekmény célpontjait és áldozatait ábrázoló képek,
- A CSELEKVÉS HELYE A CSELEKVÉS HELYETT: az erőszakos cselekmény helyszínét térképen vagy utcaképen ábrázoló képek (az eszközök és/vagy az elszenvedők megjelenése nélkül⁵),
- EREDMÉNY A CSELEKVÉS HELYETT: az erőszakos cselekmény utóhatásait, például romokat ábrázoló képek.

Ebben a lépésben (2b) egynél több metonimikus kapcsolatot is fel lehetett fedezni ugyanazon a képen, mivel gyakran előfordult például, hogy az erőszakos CSELEKVÉS mind az CSELEKVŐ, mind az ESZKÖZ révén elérhető volt (pl. egy fegyveres katonát ábrázoló képen). Egy másik gyakori előfordulási forma az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT és az EREDMÉNY A CSELEKVÉS HELYETT kapcsolatok egyidejű fennállása (pl. egy kép, amely egy áldozatot ábrázol a romok között). A Cselekvés IKM metonimikus kapcsolatait tehát nem különálló kategóriák, hanem egymást kiegészítő és együttesen előforduló jellemzők.

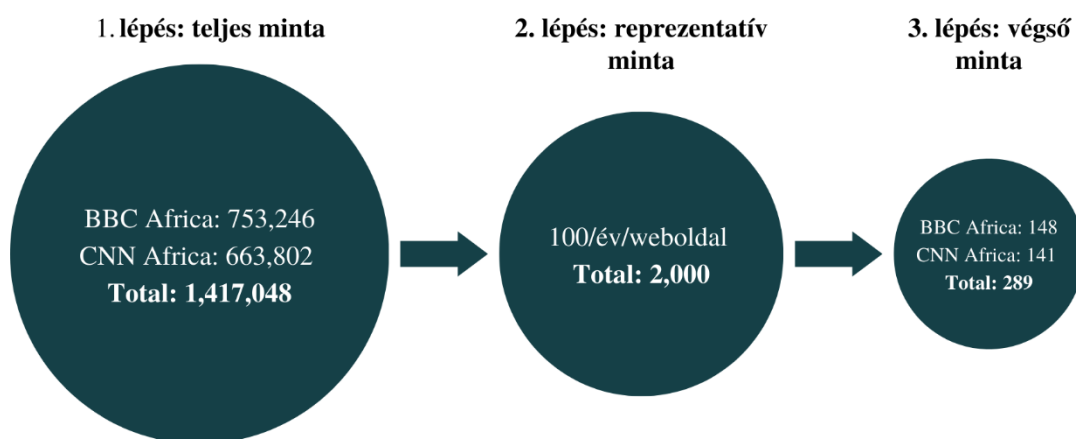
A modell 289 elemzési egységből álló mintán lett validálva. A vizsgálat a 2011-2020 közötti időszakra terjed ki. A vizsgálat mintáját alkotó egységeket a BBC Africa és a CNN Africa hírportálok adták. A médiumok kiválasztását több szempont is igazolja. Először is, a BBC és a CNN világszerte a legbefolyásosabb angol nyelvű hírportálok közé tartozik, és hosszú ideje hegemón pozíciót tölt be a globális hírszolgáltatásban. Ebben az esetben a befolyást az olvasók számában mérik, ebből a szempontból a SimilarWeb rangsorolása releváns. A SimilarWeb webanalitikát kínál, és egyik funkciója a különböző iparágak vezetőit hasonlítja össze. E kutatás szempontjából a „Hírek és média” című rangsorukra támaszkodtam, amely a kiválasztott hírportálok vezető szerepét igazolja. Nem állítom, hogy e két hírportál vizsgálata képviseli a médiareprezentáció egészét, de bízom benne, hogy olyan tendenciákat mutatnak be, amelyek elősegítik a média szélesebb körének kutatását. Másodszor, az Afrika médiareprezentációjára való összpontosítás – bár kimondatlanul – mindig is túlnyomórészt a

⁴ Ez a metonimikus kapcsolat nem szerepel a disszertáció elméleti áttekintésében bemutatott nyelvi példákban. Peirsman & Geeraerts (2006) nyomán azonban a vizuális modalitásba való átvitelkor szükséges volt a Cselekvés IKM-ben is szerepeltetni. A szerzők az elszenvedő fogalmát tágan értelmezik, adott esetben úgy vélik, hogy az eredmény is lehet a cselekvés elszenvedője. Ugyanakkor a disszertáció az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT kapcsolatot a cselekvés célpontjára vagy elszenvedőjére vonatkozó viszonyként értelmezi, és kizárólag emberi entitásokra alkalmazza.

⁵ A CSELEKVÉS HELYE A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolatot csak azokban az esetekben kódoltam, amikor a képeken nem szerepeltek emberek (elkövetők, elszenvedők), tehát az adott kép kifejezetten az erőszakos cselekmény helyszínére koncentrált. Ez a rendelkezés azért fontos, mert egyébként ezt a metonimikus kapcsolatot minden egyes kép esetében kódolni lehetne, mivel minden kép egy adott helyszínen készült, de ez az eljárási mód redundánssá tenné az eredményeket, és nem nyújtana elemzési értéket.

nyugati médiaábrázolásra reflektált. Ezért egy vezető brit és amerikai hírportál vizsgálata ebből a szempontból érvényes. Harmadszor, mind a BBC, mind a CNN külön rovatokkal és munkatársakkal rendelkezik az Afrikáról szóló hírek közzétételére (BBC Africa és CNN Africa). A célzott keresési lehetőség így megkönnyítette a mintavételi folyamatot.

A mintavétel három lépésben, félautomatizált módon történt. Amint azt az 1. ábra mutatja, az első lépésben összegyűjtöttem a sokaságot, amely az összes releváns linket tartalmazta. Egy python selenium szkriptet használva kinyerhetővé vált a következő URL-ek összes linkje 2011 és 2020 között: cnn.com/africa, bbc.com/news/world/Africa a Wayback Machine adatbázisára támaszkodva. A második lépésben a teljes mintát reprezentatívra csökkentettem. Ezt mindkét weboldal esetében 100 URL-nek a véletlenszerű mintavételezésével valósítottam meg éves szinten (azaz 100 cikk/év/weboldal). Végül a mintát manuálisan megtisztítottam, hogy csak olyan elemeket tartalmazzon, amelyek az erőszak valamilyen formáját érintik (és az erőszak bemutatott definíciójának is megfelelnek).

1. ábra A mintavételi folyamat lépései, kiemelve az URL-ek számának csökkenését

Az elemzés megkönnyítése és a nyitóképek kódolása érdekében a Komplex esemény IKM metonímiái és a Cselekvés IKM metonimikus kapcsolatai alapján, a kettő felhasználásával a különböző erőszakos cselekményeket forgatókönyvek formájában vázoltam fel (ezáltal körvonalazva az Erőszak IKM alforgatókönyveit). Ezek az 1. táblázatban felvázolt strukturált forgatókönyvek az idealizált kognitív modelleken alapulnak, amelyek erősen sematikusak.

Erőszak típus	Kezdeti fázis	Középső fázis	Végső fázis
Fegyveres konfliktus	Az elkövetők csoportjai egymást fizikailag szándékoznak bántalmazni,	Az elkövetők az elszenvedőknek többször, bizonyos időn keresztül, (egy) bizonyos helye(ke)n, (egy)	Mind a civil elszenvedőknek, mind az elkövetőknek fizikai és/vagy pszichikai kárt okoznak, miközben az emberi jogok

	miközben a civil elszennvedőket is megkárosítják.	eszközzel (eszközökkel) ártanak, és fordítva.	sérülnek. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és nemkívánatos.
Támadás	Az elkövető szándékában áll az elszennvedő fizikai bántalmazása, ezáltal sérülés okozása.	A fizikai sérülést az elkövető hirtelen okozza az elszennvedőnek (egy) eszközzel (eszközökkel) egy bizonyos helyen.	Az elszennvedőt az elkövető fizikailag és/vagy pszichésen bántalmazza és megsebesíti. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Gyermek-bántalmazás	Felnőtt elkövető kegyetlenül vagy erőszakosan akar bánni kiskorú elszennvedővel.	A kiskorú elszennvedőt a felnőtt elkövető egy bizonyos helyen egy bizonyos időn keresztül vagy egyszeri cselekmény keretében bántalmazza.	A kiskorú elszennvedőt a felnőtt elkövető fizikálisan és/vagy pszichésen bántalmazza. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Népirtás	Az elkövetők csoportja az elszennvedők egy nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoportjának teljes vagy részleges elpusztítására törekszik.	Az elkövetők halálos sérülést és/vagy súlyos testi vagy lelki sérülést okoznak az elszennvedőknek, bizonyos időn keresztül, (egy) meghatározott helye(ke)n, (egy) eszközzel (eszközökkel).	Az elkövetők egy csoportja halálos sérülést és/vagy tartós testi vagy lelki sérülést okoz az elszennvedőknek. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedők által nem kívánt.
Emberölés	Az elkövető halálos sérülést szándékozik okozni elszennvedőnek.	Az elszennvedőnek az elkövető egy eszközzel, egy meghatározott helyen, egyetlen művelettel halálos kárt okoz.	Az elszennvedőt az elkövető halálosan megsebesíti. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Emberkereskedelem	Az elkövető az elszennvedő mozgásának és/vagy szabad akaratának korlátozására törekszik azáltal, hogy eladja az elszennvedőt vagy pénzt keres az elszennvedő által kényszerűen elvégzendő munkából.	Az elszennvedőt az elkövető erőszakkal, csalással vagy kényszerítéssel károsítja, hogy valamilyen munkát vagy kereskedelmi tevékenységet végezzen (egy) meghatározott helye(ke)n.	Az elszennvedőt az elkövető fizikailag és/vagy pszichésen károsítja és kihasználja. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Emberrablás	Az elkövető az elszennvedőt erőszakkal vagy csalással elrabolja vagy elviszi, gyakran váltságdíjat követelve.	Az elkövető az elszennvedő jogellenes elrablásával és elhurcolásával kárt okoz.	Az elszennvedőt az elkövető fogva tartja és fizikailag és/vagy pszichésen bántalmazza. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Rabszolgaság	Az elkövető az elszennvedőt fizikai fenyegetéssel arra akarja kényszeríteni,	Az elkövető megfosztja az elszennvedőt az önrendelkezéstől és az irányítástól, és fizikai kárt	Az elszennvedőt az elkövető fizikailag és/vagy pszichésen bántalmazza és megfosztja emberi jogaitól.

	hogyan kevés fizetségért vagy fizetség nélkül dolgozzon.	okoz az elszennvedőnek azzal, hogy arra kényszeríti, hogy akarata ellenére egy bizonyos helyen dolgozzon az elkövetőnek.	Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Szexuális bántalmazás	Az elkövető az elszennvedőt szexuálisan kényszeríteni és kihasználni szándékozik.	Az elkövető egy bizonyos helyen kárt okoz az elszennvedőnek azzal, hogy akarata ellenére szexuális tevékenységben való részvételre kényszeríti.	Az elszennvedőt az elkövető fizikailag és/vagy pszichésen bántalmazza. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.
Terrorizmus	Elkövetők csoportja politikai, gazdasági, vallási vagy ideológiai célok elérése érdekében civil elszennvedők csoportját kívánja megkárosítani vagy fenyegetni.	A civil elszennvedőket az elkövetők halálos vagy testi sértés okozásával fenyegetik (egy) meghatározott hely(ek)en (egy) eszközzel (eszközökkel).	Az elkövetők halálos károkat okoznak az elszennvedőknek. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedők által nem kívánt.
Kínzás	Az elkövető súlyos fizikai fájdalmat szándékozik okozni büntetésként vagy az elszennvedő arra való kényszerítése céljából, hogy tegyen vagy mondjon valamit.	A súlyos fizikai sérülést az elkövető az elszennvedőnek többször, egy bizonyos időn keresztül, (egy) meghatározott helye(ke)n, (egy) eszközzel (eszközökkel) okozza.	Az elszennvedőt az elkövető fizikailag és/vagy pszichésen súlyosan bántalmazza. Az erőszakos cselekmény nem szükségszerű és az elszennvedő által nem kívánt.

1. táblázat Az erőszak különböző típusainak forgatókönyvei⁶

Végül szükséges megemlíteni, hogy a metonímia gyakran elemezhető a metaforával együtt, akár, mint a metaforikus kapcsolat aktiválója.⁷ Több tanulmány is vizsgálta ezt a kölcsönhatást, a legjelentősebbek közülük Pérez-Sobrino (2016), valamint Kashanizadeh és Forceville (2020), akik Ruiz de Mendoza Ibáñez (2000) tipológiáját kiterjesztették a vizuális és multimodális reklámokra. A két jelenség gyakori interakciója miatt fontos megvizsgálni, hogy ez a kölcsönhatás egy másik vizuális műfajban, az online hírképekben is megfigyelhető-e a gyakorlatban. Ezt az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolat alatt kódolt képeken vizsgáltam esettanulmány.

⁶ Az erőszak típusok az eredeti (angol) nyelv szerinti ABC sorrendet követik.

⁷ A metonimiával ellentétben a metafora „egy dolog megértése és megtapasztalása egy másik dolog szempontjából” (Lakoff & Johnson, 1980, p. 5), vagyis egy metaforikus kapcsolat úgy értelmezhető, mint egy fogalmi kereten (IKM-en) belüli megfelelés, míg egy metonimikus kapcsolat inkább úgy tekinthető, mint fogalmi keretek (IKM-ek) közötti megfelelés. Bár a két fogalom a definíció szintjén érezhetően elkülönül egymástól, a gyakorlatban a kettő közötti határ sokkal inkább elmosódik. A metafora-metonímia interakció magában foglalja a metonímia beépítését a két metaforikus tartomány valamelyikébe: a konkrétabb forrástartományba és az absztraktabb céltartományba. Az ÉLET UTAZÁS fogalmi metaforában az UTAZÁS a forrástartomány, amelyen keresztül az absztraktabb céltartomány, az ÉLET kézzelfoghatóvá és érthetővé válik (Kövecses & Benczes, 2010).

III. Az értekezés eredményei

A disszertáció eredményeit összefoglalva a következő megállapítások tehetők. Az első kutatási kérdés az események egymásutánosságára való reflektálást célozta. Az eredményekből kiderült, hogy a KEZDETI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT és a VÉGSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímiák nagymértékben felülmúlják a KÖZÉPSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímiát. Ez a megállapítás olyannyira jellemző, hogy a középső fázis három erőszak kategóriában egyáltalán nem jelent meg, és azokban a kategóriákban, ahol megjelent, sehol sem volt preferáltabb, mint a kezdeti és a végső fázis. Következésképpen az eredmények alátámasztják az első hipotézist, miszerint a KEZDETI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT és a VÉGSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímiák gyakoribbak az erőszak vizuális ábrázolásában, mint a KÖZPONTI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímia.

Ez a megállapítás a metonimikus modellek előfeltevésére vezethető vissza, amely szerint a kategóriák bizonyos elemei kiemeltebbek, mint mások: ebben az esetben a KEZDETI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT és a VÉGSŐ RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímiák kiemeltebbek, mint a KÖZPONTI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímia. Továbbá, az elemzés középpontjában álló hírműfaj tekintetében elmondható, hogy az erőszak explicit ábrázolása etikai és technikai okokból ritkán fordul elő. Ez a szerkesztési irányelv pedig ütközik a KÖZPONTI RÉSZESEMÉNY A KOMPLEX ESEMÉNY HELYETT metonímia használatával, amely a forгатókönyvek alapján az erőszakos cselekmény tetőpontját ragadná meg.

A második kutatási kérdés az események vizuális reprezentációjában használt metonímiák relationalitását vizsgálta. A kapott eredmények rávilágítanak arra, hogy az CSELEKVŐ A CSELEKVÉS HELYETT és az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolatok felelősek a képeken észlelt metonimikus kapcsolatok több mint feléért. Bár az EREDMÉNY A CSELEKVÉS HELYETT és az ESZKÖZ A CSELEKVÉS HELYETT kapcsolatok aránya önmagában nem elhanyagolható, összességében mégis antropocentrikus eredmény született (az CSELEKVŐ A CSELEKVÉS HELYETT és az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT által vezérelve). Ezt megerősíti az a megállapítás is, hogy a 11 erőszak kategóriából 10-ben a két emberközpontú metonimikus kapcsolat dominál, és még a fennmaradó kategóriában is szorosan követik a legnagyobb arányú metonimikus kapcsolatot. Ezért a második hipotézis, amely szerint az erőszak típusától függetlenül a CSELEKVŐ A CSELEKVÉS HELYETT és az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT

metonimikus kapcsolatok gyakoribbak, mint az ESZKÖZ A CSELEKVÉS HELYETT, EREDMÉNY A CSELEKVÉS HELYETT és a CSELEKVÉS HELYE A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolatok az erőszak vizuális ábrázolásában, szintén megerősítést nyert.

Úgy tűnik, hogy elfogultak vagyunk az emberközpontú történetmesélés irányába, mert a körülöttünk lévő dolgokat és jelenségeket abból a szempontból értelmezzük, hogy mit jelentenek számunkra, és arra összpontosítunk, hogyan tudunk velük kapcsolatba lépni. Ebből a szempontból azt is mondhatjuk, hogy mi emberek „énközpontúan” szemléljük a világot (Littlemore, 2015). Amikor egy tárggyal találkozunk, az első gondolatunk az, hogy mit jelent számunkra, és mit tudunk vele kezdeni. Így amikor meglátunk egy széket, automatikusan úgy érzékeljük, mint valamit, amire rá tudunk ülni. A kutatás nyelvére lefordítva: az erőszakos cselekményeket is úgy értelmezzük és ábrázoljuk vizuálisan, hogy az kiemeli, mit jelentenek az abban részt vevő vagy az általuk érintett emberek számára.

Ez az elfogultság olyannyira jelen van, hogy a hírértékekkel foglalkozó szakirodalom (ld. Bednarek & Caple, 2017) kulcsfontosságúnak tartja, hogy a híreknek „emberi arcot” kölcsönözzenek, ezzel növelve az olvasói bevonódás mértékét. Mi mással tehetnénk ezért többet, mint a képek erejének kihasználásával? Radden és Kövecses (1999) megállapítására reflektálva tehát megállapítható, hogy emberközpontú világunk jellemzői nemcsak nyelvünkben és gondolkodásunkban, hanem annak vizuális vetületeiben is tükröződnek.

Az eredmények alapján elmondható, hogy az erőszak vizuális megjelenítése az online hírekben igen produktív terep a metonimikus keretezés elemzéséhez, mivel az erőszak megjelenítése több szempontból is korlátozott, így a hírportálok kénytelenek az eseményeket helyettesítéseken keresztül ábrázolni. Az elemzett minta azt sugallja, hogy a helyettesítések többsége az események humanizálására törekszik, utat engedve az olvasók érzelmi bevonódásának (az EMBERI A NEM EMBERI FELETT elv és a megszemélyesítés hírérték révén). Ezt a mintában észlelt metafora-metonímia kölcsönhatás (KÖZELI FELVÉTEL A FIZIKAI KÖZELSÉG HELYETT AZ ÉRZELMI KÖZELSÉG FIZIKAI KÖZELSÉG metaforában) is hangsúlyozza, amely a legtöbb képen alkalmazott közeli felvételen keresztül vonja be az olvasókat a történetbe, amelyet az ELSZENVEDŐ A CSELEKVÉS HELYETT metonimikus kapcsolat alatt kódolt képek többségénél használnak. Továbbá, a kezdeti és a végső fázisok előnyben részesítése kiemeli, hogy az események skálájának szélsőségeihez jobban tudunk viszonyulni, mint a középső fázishoz (a KEZDETI VAGY VÉGSŐ A KÖZÉPSŐ FELETT elv és a hatás hírértéke révén),

mivel a végek kézzelfoghatóbbak. Ráadásul ezek a tendenciák az erőszak összes kategóriáira kiterjednek.

Összefoglalva a disszertáció elméleti és gyakorlati jelentőségét, először is szükséges kiemelni az újonnan bevezetett definíciókat (metonimikus keretezés és vizuális metonimikus keretezés) és a kapcsolódó gondolatmeneteket. Ezek egyrészt rámutatnak a kognitív nyelvészet és a médiatudomány szoros kapcsolatára, másrészt áramvonalasítják a vizuális metonímiák értelmezését a médiadiskurzusban. Másodsor, a dolgozat gyakorlati relevanciáját a kidolgozott elemzési keretrendszer testesíti meg. A cél egy olyan módszertan megalkotása volt, amely alkalmas a kapott adatok megfelelő értelmezésére, ugyanakkor más esetek elemzésére is adaptálható (tehát nem túlságosan esetspecifikus). A vizuális metonimikus keretezés adta lehetőségre ilyen mértékben építő modell még nem készült. A fentiek fényében a dolgozat újdonságai a következőképpen sorolhatók fel:

- **A vizuális metonimikus keretezés újszerű definíciójának bevezetése:** annak ellenére, hogy a kutatók egyetértenek abban, hogy a (vizuális) kereteket gyakran közvetítik olyan figuratív nyelvi típusok, például metaforák és metonímiák a szövegekben, amelyek az események egy adott értelmezését kínálják (Charteris-Black, 2004; Catalano & Waugh, 2013; Burgers, Konijn & Steen, 2016; Catalano & Musolff, 2019), az eddigiekben nem definiálták a metonimikus keretezés fogalmát. Ez a hiányosság még nyilvánvalóbb a vizuális metonímiákkal foglalkozó szakirodalomban. A disszertáció erre a hiányosságra reflektál a metonimikus keretezés és a vizuális metonimikus keretezés meghatározásával.
- **Az erőszak vizuális metonimikus keretezésének megragadására alkalmas újszerű modell kidolgozása:** bár a vizuális metonímiákról szóló diskurzus egyre aktívabb, kutatási rést jelent, hogy nincsenek világosan meghatározott lépések, amelyek mentén a vizuális metonímiák azonosíthatók a hírképekben. Az erőszakra mint időtlen és időtálló hírértékre összpontosítva a disszertáció olyan elemzési keretet dolgozott ki, amely megalapozza az Erőszak IKM alkalmazását (a Cselekvés IKM és a Komplex esemény IKM által motiválva).
- **Újszerű metafora-metonímia interakció azonosítása hírképekben:** A metafora-metonímia kölcsönhatást eddig elsősorban a reklámokban vizsgálták, legalábbis ami a vizuális vagy multimodális kontextust illeti (Pérez-Sobrino, 2016; Kashanizadeh &

Forceville, 2020). Bár nem ez áll a dolgozat középpontjában, a metafora-metonímia interakció azonosítása és tárgyalása a hírképek tükrében újszerű eredménynek tekinthető.

Bízom abban, hogy a módszer alkalmas lehet bármilyen erőszakos cselekmény vizuális reprezentációjának vizsgálatára, mivel az elemzési keret elég specifikus az Erőszak IKM azonosításához, ugyanakkor elég rugalmas ahhoz, hogy az erőszak vizuális reprezentációinak általános értelmezésére is kiterjeszhető legyen. Erre pedig talán nem is lehetne nagyobb szükség, mint most (a disszertáció véglegesítésének idején), amikor társadalmainkat több háború sújtja. Különösen fontos annak vizsgálata, hogy a média milyen értelmezési keretek mentén ábrázolja ezeket az erőszakos eseményeket. Így a bemutatott modell, amely lehetővé teszi az online hírekben a vizuális helyettesítések által előtérbe helyezett narratívák (és azok következményeinek) vizsgálatát, rendkívül releváns és újszerű. Hiszen az erőszak, a konfliktusok és a negatív események mindig is hírértékűnek számítottak, mindig is hírértéket képviseltek, és ez minden bizonnyal így marad a jövőben is.

IV. Főbb hivatkozások

- Bednarek, M., & Caple, H. (2017). *The discourse of news values: How news organizations create newsworthiness*. Oxford University Press. DOI: 10.1093/acprof:oso/9780190653934.001.0001
- Benczes, R. (2019). Visual metonymy and framing in political communication. In: Benedek, A. & Nyíri, K. (Eds.), *Perspectives on Visual Learning, vol. 3: Image and Metaphor in the New Century*. Hungarian Academy of Sciences / Budapest University of Technology and Economics. 17-28.
- Bunce, M. (2015). International news and the image of Africa: new storytellers, new narratives? In Gallagher, J. (Ed.), *Images of Africa. Creation, negotiation and subversion* (pp. 42-62). Manchester University Press. DOI: 10.7765/9780719098093
- Bunce, M. (2017). The international news coverage of Africa: beyond the “single story”. In Bunce, M., Franks, S. & Paterson, C. (Eds). *Africa’s Media Image in the 21st Century* (pp. 17-29). Routledge. DOI: 10.4324/9781315659510
- Burgers, C., Konijn, E. A., & Steen, G. J. (2016). Figurative framing: Shaping public discourse through metaphor, hyperbole, and irony. *Communication theory*, 26(4), 410-430. DOI: 10.1111/comt.12096
- Catalano, T., & Musolff, A. (2019). “Taking the shackles off”: Metaphor and metonymy of migrant children and border officials in the US. *Metaphorik.de* 29/2019, 11-46.
- Catalano, T., & Waugh, L. R. (2013). The language of money: How verbal and visual metonymy shapes public opinion about financial events. *International Journal of Language Studies*, 7(2), 31-60.
- Charteris-Black, J. (2004). *Corpus approaches to critical metaphor analysis*. Basingstoke: Palgrave Macmillan. DOI: 10.1057/9780230000612
- Chatti, S. (2022). Visual metaphonymy in automobile femvertising. *Journal of Visual Literacy*, 41(1), 14-28. DOI: 10.1080/1051144x.2021.1994730
- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward clarification of a fractured paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), 51-58. DOI: 10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x
- Forceville C. (2009). Metonymy in Visual and Audiovisual Discourse. In: Ventola E., Guijarro A.J.M. (Eds.) *The World Told and the World Shown*. London: Palgrave Macmillan.
- Goehring, C., Renegar, V., & Puhl, L. (2017). “Abusive furniture”: Visual metonymy and the Hungarian stop violence against women campaign. *Women’s Studies in Communication*, 40(4), 440-457. DOI: 10.1080/07491409.2017.1368760
- Guijarro, A. J. M. (2019). Communicative functions of visual metonymies in picture books targeted at children in two different age groups. A multimodal analysis. *WORD*, 65(4), 193-212. DOI: 10.1080/00437956.2019.1670932
- Hall, S. (1973/2019). The Determinations of News Photographs. In Greer, C. (Ed.) *Crime and Media* (pp. 123-134). Routledge. DOI: 10.4324/9780367809195
- Hamby, S. (2017). On defining violence, and why it matters. *Psychology of Violence*, Vol. 7. No. 2., 167-180. DOI: 10.1037/vio0000117
- Harcup, T., & O’Neill, D. (2001). What is news? Galtung and Ruge revisited. *Journalism Studies*, 2(2), 261–268. DOI: 10.1080/14616700118449
- Hawk, B. G. (Ed.). (1992). *Africa’s media image*. Praeger Publishers.
- Hidalgo-Downing, L., & O’Dowd, N. A. (2023). Code Red for Humanity: Multimodal Metaphor and Metonymy in Noncommercial Advertisements on Environmental Awareness and Activism. *Metaphor and Symbol*, 38(3), 231-253. DOI: 10.1080/10926488.2022.2153336

- Kashanizadeh, Z., & Forceville, C. (2020). Visual and multimodal interaction of metaphor and metonymy: A study of Iranian and Dutch print advertisements. *Cognitive Linguistic Studies*, 7(1), 78-110. DOI: 10.1075/cogls.00050.kas
- Kövecses, Z. (2005). *A metafora: Gyakorlati bevezetés a kognitív metaforaelméletbe*. Budapest: Typotex.
- Kövecses, Z. (2006). *Language, mind, and culture: A practical introduction*. Oxford University Press. DOI: 10.1093/oso/9780195187205.003.0001
- Kövecses, Z., & Benczes, R. (2010). *Kognitív nyelvészet*. Akadémiai Kiadó.
- Kövecses, Z., & Radden, G. (1998). Metonymy: Developing a cognitive linguistic view. *Cognitive Linguistics*, 9-1, 37-77. DOI: 10.1515/cogl.1998.9.1.37
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980/2003). *Metaphors we live by*. University of Chicago Press. DOI: 10.7208/chicago/9780226470993.001.0001
- Littlemore, J. (2015). *Metonymy*. Cambridge University Press. DOI: 10.1017/CBO9781107338814
- Mengara, D. (2001). *Images of Africa: stereotypes and realities*. Asmara: Africa World Press.
- Nagy-Béni, A. & Szabó, L. P. (2023, September 20-22). *Figurative fighting: The visual metonymic framing of the Russo-Ukrainian War in online news* [conference presentation]. The 7th International Symposium on Figurative Thought and Language, Genoa, Italy.
- Nothias, T. (2014). “Rising”, “hopeful”, “new”: visualizing Africa in the age of globalization. *Visual Communication*, 13(3), 323-339. DOI: 10.1177/1470357214530063
- Obijiofor, L., & MacKinnon, M. (2016). Africa in the Australian press: Does distance matter? *African Journalism Studies*, 37(3), 41-60. DOI: 10.1080/23743670.2016.1210017
- Ojo, T. (2014). Africa in the Canadian media: The Globe and Mail’s coverage of Africa from 2003 to 2012. *Ecquid Novi: African Journalism Studies*, 35(1), 43-57. DOI: 10.1080/02560054.2014.886660
- Peirsman, Y., & Geeraerts, D. (2006). Metonymy as a prototypical category. *Cognitive Linguistics* 17, 3, 269-316. DOI: 10.1515/COG.2006.007
- Pérez-Sobrino, P. (2016). Multimodal Metaphor and Metonymy in Advertising: A Corpus-Based Account. *Metaphor and Symbol*, 31, 2, 73–90. DOI: 10.1080/10926488.2016.1150759
- Puspitasari, D. (2022). The Visual Metonymy in Japanese Children’s Books Intended for Two Levels of Reader’s Age: A Multimodal Approach. *International Journal of Linguistics, Literature and Translation*, 5(7), 132-140. DOI: 10.32996/ijllt.2022.5.7.14
- Qiu, Y. (2013). Interaction of Multimodal Metaphor and Metonymy in Public Service Advertising: A Case Study. *Theory and Practice in Language Studies*. Vol. 3, No. 9, 1584-1589. DOI: 10.4304/tpls.3.9.1584-1589.
- Radden, G., & Kövecses, Z. (1999). Towards a theory of metonymy. *Metonymy in language and thought*, 4, 17-60. DOI: 10.1075/hcp.4.03rad
- Ruiz de Mendoza Ibáñez, F. J. (2000). The role of mappings and domains in understanding metonymy. In A. Barcelona (Ed.), *Metaphor and metonymy at the crossroads* (pp. 109-132). Berlin: Mouton de Gruyter. DOI: 10.1515/9783110894677
- Šorm, E. & Steen, G. (2018). VISMIP: Towards a method for visual metaphor identification. In G. Steen (Ed.) *Visual Metaphor: Structure and Process*. Amsterdam: John Benjamins. DOI: 10.1075/celcr.18

- Tasić, M., & Stamenković, D. (2022). Pictorial and multimodal metonymy in political newspaper discourse: The case of Brexit reports. *Philologia Mediana*, 14(14). DOI: 10.46630/phm.14.2022.27
- Tóth, M. (2017). *Delimiting and Classifying Metonymy: Theoretical and Empirical Challenges in Cognitive Metonymy Research*, Doctoral dissertation, University of Debrecen.
- Tsikata, P. Y. (2014). The historical and contemporary representation of Africa in global media flows: Can the continent speak back for itself on its own terms? *Communicatio*, 40(1), 34-48. DOI: 10.1080/02500167.2014.835530
- Vezovnik, A., & Šarić, L. (2020). Subjectless images: visualization of migrants in Croatian and Slovenian public broadcasters' online news. *Social Semiotics*, 30(2), 168-190. DOI: 10.1080/10350330.2018.1541117
- Zhang, Y., & Matingwina, S. (2016). A new representation of Africa? The use of constructive journalism in the narration of Ebola by China Daily and the BBC. *African Journalism Studies*, 37(3), 19-40. DOI. 10.1080/23743670.2016.1209224

V. A témakörrel kapcsolatos saját publikációk

- Béni, A. (2021). Afro-pessimism reframed? The study of Africa's media representation in Hungarian online news. *Argumentum*, 17, pp. 178-195. DOI: 10.34103/ARGUMENTUM/2021/10
- Béni, A. (2022). Picturing Africa: The figurative framing of the continent in online news. *Proceedings of the World Conference on Media and Mass Communication*. Vol. 6, Issue. 1, pp. 1-13. DOI: 10.17501/24246778.2022.6101
- Béni, A. & Szabó, L. P. (2022). Metonymies of Monstrosity: The Visual Representation of the Russo-Ukrainian War in Hungarian Online News. *Proceedings of the 10th Visual Learning Conference*. Vol. 5, pp. 57-59.
- Béni, A. & Veloso, A. (2022). Debating digital discourse: The impact of user-generated content on the visual representation of #Africa. In Mammadov, A. & Lewandowska-Tomaszczyk, B. (Eds). *Analyzing media discourse: traditional and new* (pp. 179-209). Cambridge Scholars Publishing.